

OTRĄBKI (1) sb pl t

I otrąbkami.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Dem. od „otręby” ‘łuski zboża oddzielone w czasie mielenia od mąki, używane jako pasza’, tu hipokor.:
máły to kofzt/ trawki náliekáć/ vkropkiem gorącym ią odmiękczyć/ otrąbkámi pófypáć/ to fie ták
thym dobrze pan młody gęś vchowa iáko owfem *RejZwierc* 109.

MŚ